

Θ ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ἡ οικονομικὴ κρίση ποὺ γίνεται κάθε μέρα περισσότερο ἐντατικῆ, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἐνταση τοῦ διωγμοῦ τῆς ἐργαζόμενης ὑπαλλήλου. Ὅτι γινότανε ὡς χιτὲς συμπτωματικὰ καὶ μᾶλλον μεμονωμένα σήμερα παρουσιάζεται συστηματικὰ καὶ ὁμαδικά. Ἡ ὁμαδικὴ ἀπόλυση τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας χιτὲς. Ὁ ἀποκλεισμός τῆς παντρεμένης ὑπαλλήλου ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὰ ποὺ συνεχίζει τὴν ἀγαθὴ πρωτοβουλία τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν προβάλλει μὲ τὸ μέγιστο οικονομικὸ κῦρος τῆς στῆ μίμηση τῶν ἄλλων οικονομικῶν ὁργανισμῶν ποὺ λαχταροῦν γιὰ τέτοιες διεξόδους, σήμερα. Ὅλη ἡ ὑπόκωφη γκρίνια στοὺς διάφορους κλάδους ὅπου στενεύουν οἱ δυνατότητες τῆς τοποθέτησης τῶν ἀνέργων, ποὺ περιμένουν ἀπελπισμένοι, ἔστω καὶ τὸ μισθᾶριο μιᾶς δακτυλογράφου, ὅλα ἀγγέλλουν τὴν καταιγίδα ποὺ ἀπειλεῖ τὴν ὑπαλλήλου μας. Πῶς θὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν;

Μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ τους ὁργάνωση καὶ μὲ τὴν πολιτικὴ πίεση ποὺ θ' ἀσκήσουν διὰ μέσου αὐτῆς καὶ διὰ μέσου ἀκόμα τῶν γυναικείων ὁργανώσεων

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκεται τὸ ζήτημα εἶναι σὲ θέση οἱ ὑπαλληλικὲς ὁργανώσεις νὰ ὑπερασπιστοῦν τὸ δίκιο τῆς γυναίκας; Καὶ προκειμένου γιὰ μιχτὲς ὁργανώσεις καὶ ἂν εἶναι σὲ θέση θὰ τὸ κάνουν ἀπροκατάληπτα, χωρὶς κανένα κρυφὸ ἢ φανερὸ ἐπηρθεσμὸ ἀπὸ πρόληψη φύλου;

Τὸ παράδειγμα μερικῶν ὁργανώσεων σὰν τὴν Ὁμοσπονδία Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων ποὺ μὲ πρόταση τοῦ συλλόγου Ἀνωτέρων Ἐταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν, ζήτησε ἴσους ὄρους δουλειᾶς γιὰ τὰ δύο φύλα, πράγματι εἶναι ἄξιο τιμῆς, γιατί φανερώνει τιμία πρόθεση, συγχρονισμένη ἀντίληψη, καὶ πραγματικὴ κανονιστικὴ κοινότητα τῶν συμφερόντων, ὅσο κι' ἂν δὲν ἔχει τὴν ὑλικὴ δύναμη νὰ ἐπιβάλλῃ σήμερα κι' αὐτὸ τὸ αἴτημα του μαζὺ μὲ τᾶλλα.

Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα αὐτὸ ὡς τὴν ὥρα δὲν εἶναι γενικὸ. Ἄς ἀφήσωμε τὴν ἀχαρακτήριστη στάση τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ποὺ ἀνέκαθεν δὲν θέλησαν καὶ νὰ περιλάβουν ὡς μέλη τοῦ συλλόγου των καὶ τὶς γυναικὲς ὑπαλλήλους καὶ πάντοτε ὑπέθαλψαν τὸν ἀνταγωνισμὸ τῶν φύλων. Καὶ ἀκόμα τὴν ἀναχρονιστικὴν στάση μερικῶν ἀπὸ τοὺς ἴδιους ὑπαλλήλους, ποὺ στὸ νέο σύλλογο ποὺ ἱδρυσαν ὡς ὑπαλλήλοι περὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς, θεώρησαν σὰν μεγάλη παραχώρηση στὶς γυναικὲς συναδέλφους τους, νὰ τὶς δεχοῦν γιὰ ἔκτακτα μέλη τοῦ συλλόγου τους χωρὶς ψῆφο, παρὰ τὸν νόμο περὶ σωματείων, ποὺ ἀγνοεῖ αὐτὴ τὴν κατάταξη στὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεία. Ἐν τούτοις τὴν δέχτηκαν οἱ γυναῖκες ὑπαλλήλοι καὶ τὴν θεώρησαν μάλιστα σὰν πρόοδο καὶ σὰν μεταβατικὴν κατάσταση, ὡς τὴν πλήρη συνδικαλιστικὴ ἀφομοίωσή τους.

Ὑπάρχουν ὅμως κι' ἄλλες ἀκόμα καὶ μεγάλες μάλιστα ὁργανώσεις, ποὺ ἂν δὲν προκάλεσαν δέχτηκαν ὅμως, νὰ δημιουργοῦνται προνόμια ὑπὲρ τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου ἂν ὄχι καθιερωμένα μὲ νόμο, ἐφαρμοζόμενα ὅμως συστηματικὰ. Καὶ περὶ συγκεκριμένα: Οἱ διευθύνσεις τῶν δημοτικῶν σχολείων διαρκῶς διαφεύγουν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν δασκαλισσῶν καὶ ὅταν ἔχουν ἐπὶ πλέον τὰ προσόντα τοῦ νόμου ἀπέναντι τῶν νέων ποὺ τὶς ἀντικαθιστοῦν, κἀτω ἀπὸ τὴν *εὐμενῆ σὺδτερότητα* τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Στὸ μεταξὺ στὶς νέες θέσεις διορίζονται στὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια διαρκῶς περισσότεροι δάσκαλοι, τόσοι, ὥστε σὲ λίγα χρόνια μὲ τὴν μεγαλείτερη ἔξοδο τῶν γυναικῶν, ν' ἀλλοιώσουν καταληκτικὰ τὴν ἀναλογία τῶν γυναικῶν στὸ δασκαλικὸ κλάδο.

Δὲν παραγνωρίζομε ὅτι στὶς γενικὲς ἐκδηλώσεις τῆς ἡ Ὁμοσπ. ὑπῆρξεν ἀντικειμενικὴ, οὔτε ἄγνοοῦμε τὴν καλὴ θέληση τῶν διοικητῶν τῆς, οὔτε ἀκόμα τὴν προοδευτικότητά τους. Ξέρομε ἀκόμα πῶς ὅταν ἀσχεῖται ἐκάστοτε πίεση, ἀπὸ ἄτομα, ἔστω, ποὺ ἀνήκουν στὴν μερίδα, ποὺ καὶ πολυπληθέστερη εἶναι καὶ ἔχει συνολικὰ καθαρότερη ἐπαγγελματικὴ συνείδηση, εἶναι φυσικὸ νὰ βαραίνει περισσότερο ἀπὸ τὴν θεωρητικὴν ἀντίληψη τῆς ἰσότητος τῶν φύλων, ποὺ ἀσφαλῶς ἔχει ἡ Διοίκηση αὐτῆ.

Στῆ Συνομοσπονδία δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν ἀνακινήθηκεν ὡς σήμερα ζήτημα φύλου καὶ πρέπει ἔξ ἄλλου νὰ σημειώσωμε μὲ ἱκανοποίηση ὅτι στὶς γενικὲς δηλώσεις τῆς τηρεῖ πλείρια ἀντικειμενικότητα, ὅπως στὸ γενικὸ νόμο περὶ συντάξεως καὶ τὸ σχέδιο καταστατικοῦ χάρτου. Πέραν ὅμως αὐτοῦ θὰ μπορούσε νὰ προβάλῃ σὰν αἴτημα τῆς τὴν παραδοχὴ τῶν γυναικῶν σ' ὅλες τὶς θέσεις, τῆς δημοσ. ὑπηρεσίας πέρνοντας ἀφορμὴ τὸν ἀποκλεισμὸ μερικῶν, λόγῳ τοῦ φύλου ἀπὸ δημόσιες θέσεις ὅπου εἶχαν τὰ προσόντα. Ἐξ ἄλλου δὲν νόμισε πῶς ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ γιὰ ὁμαδικὴ τυχὸν ἀδικία γυναικῶν ὑπαλλήλων λόγῳ τοῦ φύλου. Βέβαια ὑπάρχει ἡ δικαιολογία ὅτι αὐτὰ δὲν ἔγιναν γιατί δὲν ζητήθηκαν ὁμαδικὰ ἀπὸ τὶς γυναῖκες μέλη τῆς ποὺ ὑστεροῦν καὶ σὲ ἀριθμητικὴ ἀναλογία μέσα στὶς ὁργανώσεις τῆς καὶ στὴν ἐκπροσώπησή τους στὶς Διοικήσεις.

Καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ, προβάλλοντες σήμερα τὰ παραπάνω γεγονότα καὶ ἀντιμετωπίζοντας τὴν κατάσταση ὅπως εἶναι καὶ ὅπως τείνει νὰ δημιουργηθῇ μὲ τὴ φρικώδη ἀνεργία τοῦ ὑπαλληλικοῦ κλάδου ἀπὸ τὴν οικονομικὴ κρίση, ποὺ ἴσως φτάσει καὶ σὲ καμμιά ἐλάττωση τῶν ὑπαλληλικῶν θέσεων ἢ ἀναγκαστικὴ ἔξοδο ὑπαλλήλων, ὅτε ἡ θέση τῶν γυναικῶν θὰ ἐπιδεινωθῇ, ζητᾶμε ἀπὸ τὶς γυναῖκες ὑπαλλήλους τόσο τὶς δημόσιες ὅσο καὶ τὶς ἰδιωτικὲς, ν' ἀφήσουν τὴν παθητικὴν τους στάση καὶ νὰ μποῦν ὅλες χωρὶς ἐξαιρέση στὶς ὁργανώσεις τους, νὰ ἐργασθοῦν μὲ ὅλες

τους τις δυνάμεις για τὸν κοινὸν ἀγῶνα καὶ νὰ τονίσουν μὲ θάρρος, ὥστε νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἀλήθεια ὅτι τὰ συμφέροντα κάθε ἐπαγγελματικῆς τάξης εἶναι κοινὰ καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ φύλο, ὅτι ἡ ὑπαλληλικὴ ἰκανότητα εἶναι ἀτομικὸ προσὸν καὶ ὅτι οἱ οἰκονομικὲς ἀνάγκες καὶ τὰ οἰκογενειακὰ βάρη εἶναι μεγάλα γιὰ ὅλους καὶ ποικίλλουν μόνο ἀπὸ ἄτομο σὲ ἄτομο.

• "Ὅταν αὐτὲς οἱ ἀλήθειες γίνουν κοινὴ συνείδηση,

σὲ κάθε κλάδο, τότε μόνο καὶ οἱ γυναῖκες ὑπάλληλοι θὰ ἀποκτήσουν τὴν ἰσοτιμία τους στὶς ὀργανώσεις τους καὶ διὰ μέσου αὐτῶν σὲ κάθε ἐπαγγελματικὸ κλάδο.

Ἄλλα γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουν πρέπει νὰ ἐργασθῶν μ' ὅλη τους τὴ δραστηριότητα. Γιατὶ οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.

ΜΑΡΙΑ ΣΒΩΛΟΥΓ